

هوالمصوّر

یاقوت احمر

استاد محمود فرشچیان

«من کارهایی را که برای مذهبم انجام دادم را هیچ نمی فروشم و نفروختم. همه اش اهداء و وقف است بدون هیچ قیمتی است. کارهایی که من برای مذهبم انجام دادم، ابتدا هیچ پولی را در قبال آنم دریافت نکردم.

خدا رحمت کند آقای «طیسی» را وقتی ضریح حضرت امام رضا (ع) تمام شد، میهمانی دادند و مداحان و خدام را دعوت کردند و دیدم که یک سینی خیلی قشنگ را آوردند جلوی من و گفتند که این هدیه به تو به خاطر اینکه هیچ پولی نگرفتی. باز که کردم در جعبه را باور کن چشم روزگار خیره می شد، یک «تسبیه صدदानه یاقوت احمر»؛ چیزی باور نکردنی... اما من آن را بوسیدم و درش را بستم و گفتم آقا من که از امام رضا پول نمی گیرم، اگر از من پس نگیرید من ناچارم که این تسبیه را ببوسم و بندازم داخل ضریح امام رضا (ع).

کارهای دیگری هم که کردم، مانند «هفت شهر عشق» که به من سفارش دادند و طراحی کردم و بعد دیدم که یک بقیچه بزرگ آوردند آن جا که به جای دستمزد به من هدیه بدهند؛ عرض کردم آقا مگر می شود از امام حسین (ع) پول گرفت، آدم باید جانش را به

امام حسین (ع) هدیه دهد.

بنابراین هر هجده تا تابلویی که وقف کردم به آثار قدس رضوی، نه تنها پول نگرفتم بلکه مقداری هم هدیه کردم به آستان.

یک مرکز داریم در نور و دانش که به کمک مردم و همت هم نوعان من خریداری شد الحمدلله، در طبقه بالای آن سالن سخنرانی و فیلم و... است و در پایین اش مسجدی است که من نیز عضو هیأت امنای آن جا هستم... اجرا کند که گفت هزینه هواپیمای من اینقدر می شود، به او گفتم که باید یک پولی هم بدهی تا بیایی و برای امام حسین (ع) صحبت کنی.

زمانی که حرم امام حسین (ع) ساخته می شد همه می دانند که من نه کرایه ماشین گرفتم و نه کرایه هواپیما و نه هیچ... مگر یک ظهري که به ناچار غذایی بخورم، هر چند زشت است بگویم (خدایا من را تنبیه نکن)؛ می رفتم و چندین برابر پول غذا را می ریختم در صندوق ضریح، چرا که نیازی نیست و آقا خودش می دهد...

من باید به امام رضا پول بدهم که منت گذاشته و اجازه دادند من برایشان کاری کنم.

بنابراین اهل بیت (ع) بر سر من منت می گذارند که اجازه می دهند قدمی برایشان بردارم و البته اهل بیت معصوم علیه السلام خود خوب صله می دهند و من واقعا گنجایش بیش از این را ندارم... حاجی احرام دگر بند و بین یار کجاست...

دنیا را باید پیدا کنیم».

پیام تسلیت مسعود
پزشکیان رئیس جمهور
برای استاد فرشچیان

بسم الله الرحمن الرحيم
انا لله و انا اليه راجعون

درگذشت استاد محمود فرشچیان، هنرمند برجسته نگارگری و استاد فرهیخته و نامدار ایران، مایه تأسف و اندوه شد.

این چهره ماندگار هنر ایران، با آفرینش آثار فاخر و جاودانه، نه تنها میراثدار اصالت و شکوه نگارگری ایرانی بود، بلکه با نوآوری و ذوق بی بدیل خود، روح تازه ای به این هنر کهن دمید و نام ایران را در عرصه جهانی بلندآوازه ساخت.

بی تردید یاد و نام استاد فرشچیان و آثار درخشان ایشان چونان «عصر عاشورا»، «کوثر» و «ضامن آهو» همچون نگینی درخشان در تاریخ فرهنگ و هنر این سرزمین باقی خواهد ماند.

آثاری که آینه ای تمام نما از عشق، ایمان و شکوه فرهنگ ایران اسلامی و تاریخ تشیع بود. امید می رود با همت هنرمندان و اهالی برجسته فرهنگ، مکتب پرافتخار و ارزشمند فرشچیان ماندگار بماند و راه درخشانی که به ذوق مؤمنانه این هنرمند کم نظیر ایران زمین گسترده شد، رهروانی شایسته و شاگردانی درخور به چشم ببند.

اینجانب این ضایعه تلخ را به خانواده گرامی ایشان، جامعه هنری کشور و همه دوستداران فرهنگ و هنر ایران تسلیت عرض می کنم و از درگاه خداوند متعال برای آن استاد فقید رحمت و مغفرت الهی و برای بازماندگان صبر و شکیبایی مسئلت دارم.

